

IZHAJA VSAK DAN

tudi ob nedeljah in praznikih ob 5., ob ponedeljkih ob 9. zjutraj. Posamične šte. se prodajajo po 3 nvč. (6 stot.) v mnogih tobakarnah v Trstu in okolici, Gorici, Kranju, St. Petru, Postojni, Sežani, Nabrežini, Sv. Luciji, Tolminu, Ajdovščini, Dornbergu itd. Zastarele šte. po 5 nvč. (10 stot.)

OGLASI SE RAČUNAJO NA MILIMETRE v širokosti 1 kolone. CENE: Trgovinski in obrtni oglasi po 8 st. mm. smrtne, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov po 20 st. mm. Za oglase v tekstu lista do 5 vrst 20 K, vsaka nadaljna vrsta K 2. Mali oglasi po 4 stot. beseda, najmanj pa 40 stot. Oglase sprejema Inzeratni oddelek uprave „Edinosti“. — Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plačljivo in tožljivo v Trstu.

EDINOST

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

„V edinosti je moč!“

NAROČNINA ZNAŠA

za celo leto 24 K, pol leta 12 K, 3 mesece 6 K; na naročbe brez doposlane naročnine, se uprava ne ozira. Naročnina na nedeljsko izdajo „EDINOSTI“ stane: za celo leto Kron 5-20, za pol leta Kron 2-60. Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo. Naročnino, oglašje in reklamacije je pošiljati na upravo lista. UREDNIŠTVO: ulica Giorgio Galatti 20 (Narodni dom). Izdajatelj in odgovorni urednik STEFAN GODINA. Lastnik konsorcijski lista „Edinost“. — Natisnila Tiskarna „Edinost“, vpisana zadruga z omejenim poroštvom v Trstu, ulica Giorgio Galatti šte. 20.

Poštno-hranilnični račun šte. 841-652. TELEFON št. 11-57.

Zaradi počasnosti tehničnega oddelka c. kr. poštne in brzojavne ravnanstva v Trstu, ki valio ponovnim našim pritožbam tokom zadnjih treh tednov še vedno ni poskrbel, da bi se odpravili neki tehnični nedostatki v tukajšnji telefonski centrali — tako nam vedno trde prisadeti uslužbenici — je bila telefonska zveza z našim uredništvom prekinjena ves snočni večer do polnoči, vendar česar so izostala najnovejša poročila.

BRZOJAVNE VESTI.

Strašna nesreča v Puli.

PULA, 21. (Kor.) Pri preizkuševanju nekega 305 cm topa se je danes ob 9 dopoldne vsled prezgodnje eksplozije nabojna smodnika zgodila velika nesreča, pri kateri so bili trije vojaki ubiti, trije teško ranjeni. Vrh tega sta bili provizoričnemu poveljniku vojnega pristanišča, podadmiralu grofu Karolu Lanjusu pl. Wellenburgu obe nogi pod kolenom popolnoma zdrobljeni.

DUNAJ, 21. (Kor.) „Militärische Rundschau“ poroča iz Pule: Povodoma preizkuševanja nekega 305 cm topa na mornariškem strelišču, se je zgodila danes strašna nesreča. Trije deseteriki so bili na mestu mrtvi, podadmiral grof Lanjus pl. Wellenburg, trije deseteriki in dva civilna delavca pa teško ranjena, več oseb je lahko ranjenih, med njimi tudi inženir Škodove tovarne Sill. Podadmiral grof Lanjus so v nezvestnem stanju odpeljali v mornariško bolnišnico.

DUNAJ, 21. (Kor.) Podadmiral Lanjus pl. Wellenburg je pri nesreči zdrobil obe nogi. — Morali so mu tako odrezati obe nogi. Grof Lanjus je bil pred in po narkozi v zavesti, a pozneje je padel zopet v nezvest.

Turki še umikajo čez Marico.

CARIGRAD, 21. (Izv.) Turške čete, ki operirajo v Traciji, so dobile ukaz, naj se umaknejo na desni breg reke Marice, v kolikor dovoljujejo ta varstvo prebivalstva in red v okupiranem ozemlju onstran Marice.

Umikanje Grkov iz Tracije.

CARIGRAD, 21. (Kor.) Iz diplomatskih krogov se poroča, da se je Grška že sporazumela in dogovorila z Bolgarsko glede okupacije onega ozemlja, katero zapuste Turki. Turki poveljnik v Enosu javlja: Grški metropolit v Dedeagači je pozval Grke in Turke, naj zapuste mesto, ker pridejo Bolgari že v petek. Mohamedanci se izseljujejo v Enos. Poveljstvo nujno zahteva več parnikov za prevoz izseljenikov iz Dedeagače.

Intervencija Rusije.

BERLIN, 21. (Izv.) „Lokalanzelger“ poroča iz Petrograda: V merodajnih ruskih krogih smatrajo polje za jako pesimističen. Negativni odgovor Porte na noto velesil in okupacija Tracije sta napravila v Petrogradu najslabši vtis. Rusko poslanstvo v Carigradu je dobilo ukaz, naj energično protestira pri Porti proti takemu postopanju. V slučaju, če se Turčija ne bo ozirala na ruske želje, bo Rusija prisiljena, da nastopi energičnejše.

PODLISTEK.

Izobčenka.

Kriminalni roman.
iz angleščine prevlel Ivan Dolenc.

Ko je kapitan Brook javil svojo vrnitev, je obenem tudi naznanil, da prihaja z njegovo ladjo tudi Martin Hill.

Stučaj je hotel, da sta bila Ignacij Pudd in njegova hčerka mis Marlon ravno v Liverpoolu, ko se je „Patagonija“ vračala domov, in šla sta v pristanišče, da pozdravita svojega starega prijatelja. Ko sta se pripeljala s čolnom do ladje, je priveslal mimo njiju drug čoln. Marlon je nalahno vzkliknil in pograbil očeta za roko.

— Glej, oče!

— Tamkaj — v čolnu. Ali vidiš onega človeka? O, prosim te, pogled vendar tjakaj, preden ne bodo preidele.

— Kdo je? Je vprašal ves zmeden zaradi njene razburjenosti.

— Leonard Hastings, oče. Pogled tamkaj! V čolnu!

Povratak prestolonaslednika Aleksandra v Belgrad.

BELGRAD, 21. (Kor.) Prestolonaslednik Aleksander je prispel danes s posebnim vlakom iz Skoplja, da se udeleži v nedeljo slavnostnega pohoda vračajočih se čet.

Grški ministrski svet.

ATENE, 21. (Kor.) Na današnji seji grškega ministrskega sveta, je ministrski predsednik Venizelos poročal podrobnosti o poteku bukreških pogajanj, pri čemer je naglašal prijateljsko razmerje med Srbijo in Rumunijo. Nato se je ministrski svet posvetoval o vprašanju preskrbe grških in Turških beguncev, ki se trumoma izseljujejo na grško ozemlje.

Kar se tiče onega ozemlja v Traciji, ki pripada Bolgarski in ga morajo Grki nemudoma zapustiti je bilo sklenjeno, naj se z ozirom na dejstvo, da Bolgarska ne more pravočasno poslati v dotične kraje svojega vojaštva in uradništva, okupacija južne Tracije za par dni podaljša. Vsled dogovora med Grško in Turčijo bodo morske ožine za Grško zopet odprte; vrh tega vrne Turčija vse Grške parnike, ki jih je zapolnila pred izbruhom prve vojne.

ATENE, 21. (Kor.) „Agence d'Athènes“ poroča: Bolgarska je s posredovanjem ruskega poslanstva naprosila grško vlado, naj Grki toliko časa ne zapuste Ksantija, Gumudžine in Dedeagača, dokler ne pridejo regularne bolgarske čete. Grška vlada je tej prošnji ugodila in ukazala svojim četam, naj do nadaljnjega povelja še ostanejo v omenjenih mestih.

Sprememba v grškem zunanjem uradu.

ATENE, 21. (Izv.) Dosedanji zunanji minister Koromilas je bil imenovan za poslanika v Rimu. Kot njegova naslednika prideva v pošteved sededanji finančni minister Diomidis in dunajski poslanik dr. Streit.

Kolera v romunski armadi.

BUKAREŠT, 21. (Izv.) Po uradnih poročilih je dosedaj umrlo za kolero 730 vojakov in štirje častniki.

Princ Fürstenberg v avdijenci.

ISCHL, 21. (Kor.) Cesar je poslanika princa Fürstenberga sprejel danes v posebni avdijenci, ki je trajala od 11 do pol 1 dopoldne. Princ Fürstenberg je nato obiskal avstrijskega poslanika pri Vatikanu, princa Schöenburga, ki ložira v hotelu „Kaiserin Elisabeth“.

Zdravstveno stanje komisarja barona Skerleca.

DUNAJ, 22. (Kor.-brzojavno). Profesor dr. Lumitzler je bil snoči brzojavno poklican k obstreljenemu baronu Skerlecu iz Budimpešte v Zagreb.

ZAGREB, 21. (Kor.) Preselilev komisarja Skerleca v bansko palačo so morali preložiti, ker se je bolniku tekom včerajšnje noči temperatura zelo zvišala, ki pa je popoldne in zvečer zopet popustila. Zdravniki so konstatirali danes lahko vnetje.

Kongres romunskih učiteljev prepovedan.

BUDIMPEŠTA, 21. (Kor.) Minister za uk in bogočastje je kongres romunskih učiteljev, ki je bil sklican za 24. in 25. avgusta v Kološvaru, prepovedal.

BUDIMPEŠTA, 21. (Kor.) Kongres učiteljev je bil prepovedan radi tega, ker ga ne prireja oficijelno predsedstvo zveze ro-

— Za boga, on je! — je vzkliknil, sledeč njenemu pogledu.

— Hoj, obstanite, fantje! Veslajte semkaj s čolnom! Moram —

Preden pa so ga mogli razumeti, je čoln že izgubil med brezštevilnimi čolni in ladjicami, ki so švigale semtertja po pristanišču.

— Piši lady Geraldini in jej naznani to — je rekel Ignacij Pudd. — Morda vedo to in Leonard se vrača domov popolnoma rehabilitiran.

Marlon je zmajala z glavo.

— V London se odpravim, papa — je rekla. — Vsekakor lahko pripravim Geraldino na Leonardov prihod. Lady Templestowe je bolehnja. Preveč bi jo morda razburil nepričakovani prihod njenega sina. Odpotovala je še isti večer.

Na neki postaji, nekako dvajset milj pred Manchesterom, je vstopil v kupé neki potnik in Marlon se je čutila nekoliko vznemirjena. Bila je zakrita z gostim pajčolanom, njen novi sopotnik pa je imel klubok globoko potisnjen na oči, da ni bilo mogoče videti njegovega obraza. Sedel je popolnoma mirno in ona se je tudi sčasoma pomirila. Stisnila se je v kot in je zadrževala.

Naenkrat se je prebudila, se sklonila pokoncu in v svoje največje začudenje za-

munskih učiteljev, ampak urednik nekega romunskega lista, torej privatna oseba, ki nima pravice do vodstva učiteljev.

Obisk italijanske kraljevske dvojice na Cetinju.

RIM, 21. (Izv.) „Messaggero“ poroča, da odpotuje italijanska kraljevska dvojica v kratkem na obisk h kralju Nikoli. Za slučaj, če bi prišlo do vstaje Mallorov, bo obisk preložen na poznejši čas.

Cankar obsojen.

LJUBLJANA 21. (Izv.) Danes popoldne ob 4 se je pričela pred tukajšnjim deželnim sodiščem razprava proti pisatelju Ivanu Cankarju zaradi pregreška zoper javni mir in red, ker je dne 12. aprila t. l. v svojem predavanju o „Slovencih in Jugoslovanih“, kakor izjava obtožnica, izrekel besede: „Mi kar nas je, mi vsi smo te misli, da je naš edini cilj, da dosežemo jugoslovansko republiko“, pozneje pa: „pustimo Avstrijo v njenem lastnem dreku, bodimo kakor Mazzini v Italiji“.

Razprava se je vršila na predlog državnega pravništvaja ob izključeni javnosti in je bil Cankar obsojen na teden dni zapora v smislu § 305. k. z., češ da sicer ni izpodbujal v svojem predavanju h kakim določenim dejanjem in torej ni zagrešil hudodelstva veleizdaje, pač pa da je izpodbudal v splošnem k dejanjem, ki so usmerjena na republikanski cilj in ki so torej po zakonih prepovedana in tudi nepravna.

Čin — dolžnosti!

Včerašnji „Piccolo“ javlja:

Glasom došlih nam vesti, je namestništvu dopisalo magistratnemu predsedništvu dekret, ki ukazuje, da mora magistrat odpustiti vse uradnike in druge uslužbenice, ki niso avstrijski podaniki. Uradnike, ki so bili sprejeti v službo proti pogodbi, je glasom dekreta odpustiti po preteku pogodb; druge uslužbenice pa v smislu določeb trgovskega zakona, to je proti šesttedenski odpovedi pred potekom četrtletja.

„Piccolo“ noče sicer — da si mu je vest došla z vsemi znaki gotovosti — pisati še komentarja. Čakati da hoče absolutne gotovosti, dostavlja pa vendar, da ta ekscepcijska odredba zadevuje brez vsake njihove osebne krivde osebe, ki so živele od svojega dela za občino. Odredba pa da je usodne važnosti tudi na adresu, ki je bila doposlana, kajti: kdor pozna naše razmere, bo umel, da je ta odredba naperjena izključno proti italijanskim meščanom!

Italijansko glasilo zviša in zavija besede svojega govora in se dela, kakor da ni še popolnoma uverjeno o resničnosti dole mu vesti, in izjavlja, da zato noče še pisati komentarja k tej neverjetni vesti, kakor jo označava v naslovu svojega obvestila. Mi nimamo sicer zvez z gospodo v namestništvu palači in čitatelji naj nam verujejo, da nam je došla ta vest kakor veliko iznenadenje. Vendar pa se nam dozdeva, da smemo soditi že po obliki, kakor jo podaja „Piccolo“, da je resnična.

Zato hočemo pa mi napisati nekoliko komentarja. „Piccolo“ meni, da je ta najnovejša odredba tržaškega namestništva never-

gledala — Leonarda Hastingsa, ki je sedel nasproti. Odkril se je in snel ovrtni robec, gotovo čisto nič sluteč, da bi ga mogla poznati dama, ki mu je sedela nasproti.

Marlon ni mogla zadušiti lahkega vzrika. Ko pa je opazila na njegovem licu izraz brezmejne zadrege, je odgrnila pajčolan in ga nagovorila.

— Ali me ne poznate, Leonard? je rekla.

Leonard Hastings je strmel zmeden vanjo, kakor da bi gledal duha pred seboj.

— Marlon! — je vzkliknil.

— Da, lord Fourness, jaz, Marlon Puddova.

Nekaj časa jo je gledal, kakor bi se ne zavedal, ko mu je dala ta naslov. Vedel je, da mu pripada; toda prvičkrat se je čul nazivati tako.

— Pa vendar ne poveste nikomur, da ste me videla?

Marlon se je posmehljala, dasiravno jo je nekoliko prestrašila osornost, s katero je izrekel te besede.

— Prav zato, da storim to, potujem sedaj v London — je rekla. — Moj oče in jaz sva vas videla danes, ko ste se peljali s „Patagonije“ na suho, in peljem se v

jetna. Neverjetna? Da in ne. Neverjetna bi se zdela tudi nam po vsej dosedanjji praksi vladne politike v našem Primorju, specielno pa še v Trstu. Politike večnega odnejanja, nebeške potrpežljivosti in benevolence vzhic vsem afromont gospodarjem na magistratu, proti avstrijskim zakonom — ki ne veljajo menda samo za Italijane — in proti takim državnim interesom, ki jih vsaka država mora braniti proti komursibodi in brez obzira in brez pardona, tudi če bi hoteli abstrahirati do dejstvo, da je koncem konca tudi avstrijski upravi v prokletu dolžnost, da štiti tudi neitalijanske občane, proti katerim je naperjena vsa tržaška komunalna politika.

Utemeljenje „Piccolovo“, zakaj da se zdi ta vest neverjetna, pomenja najgrše hlinavstvo, najogavnejšo tartferijo. Kajti, kakor je gola resnica, da tržaška občinska uprava zasleduje z železno doslednostjo tendenco po oškodovanju materijalnih in etičnih interesov slovenske tretjine te občine, da, naravnost pa nje uničenju: tako je najdrznejša laž in prevaranje resnice v trditvi lažnega glasila, da je najnovejša odredba namestništva naperjena proti italijanskemu meščanstvu. Naredba je naperjena le proti tujim podanikom italijanske narodnosti, proti njim, ki nimajo tu nobenih dolžnosti in zato tudi ne pravic lastnih državljanov, na kaj manj pa pravice do nameščanja v javnih službah!

Ne, po odredbi namestništva ne pride nikak in niti ne najmanjša škoda za domače Italijanstvo. Naj nam „Piccolo“ le pove, kaka škoda grozi domačemu italijanstvu? Morda v narodnem pogledu? Tu stojimo pred alternativno, ki je usodna za — „Piccolo“ in njegove tržaške politike. Ako so bili ti tuj podaniki nastavljeni pri občini v prvi vrsti v namenu, da so komponent, sestaven del tržaške italijanske politike, potem je odredba več nego upravičena že po tem dejstvu, kajti nobena država ne more že principijsko dopuščati, da bi tuji podaniki, ki uživajo v njej do broto gostoljubja, odločilno posezali v notranje politične razmere. Posebno pa še, ako so te razmere take, da so čisto v navskižu z interesi države in nje integritete! Ali pa ti tuji podaniki niso služili kakor faktor v domači italijanski politiki, no, potem pa že celo ne more biti nobene škode za domače italijanstvo od tega, da teh tujih podanikov ne bo več v javnih tržaških službah!

In „Piccolo“ sam čuti menda šibkost pozicije, ki jo brani. Zato je zelo previden in odlaš s komentarjem, kjer mu bo konkretno dokazati resničnost svoje trditve, da je odredba namestništva naperjena proti domačemu italijanstvu, kjer mu bo pokazali konkretni podatki, kako škodo bodo imeli domači Italijani od te odredbe!

Izgnil se je tej nalogi, pač pa je ubral strune sentimentalnosti, človekoljublja — usmiljenja do tistih, ki jih zadene namestništvna odredba. Človeško čustvovanje, usmiljenje, to je lepa čednost, ki diči človeka. Usmiljen bodi z vsakomur! Usmiljenje tudi ne pozna razlike narodnosti! Človekoljublje ni le postulat krščanstva, ampak tudi moderne civilizacije. Ali ta čednost nehuje biti čednost, če jo poklanjam le

London, da sporočim to svoji ljubi Geraldini.

— Vedve ste torej prijateljici?

— Ponosna sem na to, da morem reči, da sve.

— To me veseli. Toda Marlon — mis Puddova — saj vendar ne smete vedeti, da nisem mrtev — je rekel in potem nadaljeval: — Lahko se mi namreč zgodi, da me aretirajo pred vrati mojega očeta. Zločinec sem, izobčenec sem — je rekel trpko — in če pomislim, da bi se moglo zgoditi to, bi najraje nikdar ne polkusil videti svoje matere še enkrat. Morje me ni hotelo pogoltiti. Ladja je zgorela in mene ogenj ni pokončal. Ko sem nekaj mesecev pozneje našel v nekem starem časopisu vest o smrti svojega brata, nisem mogel več vzdržati na oni strani morja.

Strastno domotožje se mu je pojavilo v vsaki potezi njegovega zagorelega obraza, ko je govoril te besede. Vkljub svoji lahko miselnosti torej vendar ni bil popolnoma pokvarjen. Njegove napake so večinoma imele svoj izvor v njegovi vzgoji in vkljub vsem svojim slabostim in pustolovščinam je vendar ljubil svojo mater z najvdanejšo si-novsko ljubeznijo.

— Saj vam vendar smem zaupati — je rekel po kratkem molku.

enemu, drugemu pa ne, posebno pa še, če je prvi tujec, drugi pa sosed, ki živim želim v tisočih stikih. Kje pa ostaja „Piccolo“? usmiljenje nam pravi vsem onim, ki so tu doma, ki jim je rodna gruda dolžna dati kruha in zaslužka, ki ga pa ne morejo dobiti, ker jim ga odjedajo tisti, ki jim „Piccolo“ sedaj tako ganljivo naklanja svoje — usmiljenje?

Velika dolžnost države je, da skrbí najprej za svoje državljane, da jim zagotavlja pogoje za ekzistenco ter da odstranja vse, kar jim odtega te pogoje. Seveda ne menimo, da bo bogve koliko domačinov imelo koristi od te odredbe. Ne. Ali začetek je to. In če državna uprava zapusti dosežanjo politiko polovičarstva, če bi intenzivno in ekstenzivno nadaljevala s to akcijo v obrambo lastnih državljanov, če razširi to akcijo na vsa polja našega gospodarskega življenja, če bo ohranjala resnično neverjetnost, da domačin ne more dobiti ekzistence, ker ima tujec prednost pred njim: potem pa je gotovo, da pridejo po tej akciji tisoči domačinov do kruha!

Se enkrat torej: ne le, da ni res, da je namestništevna odredba naperjena proti domačinom Italijanom, marveč jim bo le na korist. Ni torej neverjetna, marveč je to čin najnaravnejše dolžnosti. Neverjetno na njej bi bilo kvečjemu to, da je prišla šele sedaj in ne že zdavnaj! Pa vendar bodi pozdravljena: bolje pozno, nego nikoli!

Javen poziv!

Na dnevnem redu so pritožbe zoper postopanje delavske zavarovalnice proti nezgodam v Trstu. Naša zakonito utemeljena želja je, da se ustanovi podružnica tega zavarovalnega zavoda v Ljubljani.

V tem smislu se je sprejela tudi na shodu deželne zveze kranjskih obrtnih združenj zadevna resolucija. Referent na tem shodu, g. Fr. Ks. Stare, sobni slikar v Ljubljani, je ta predlog utemeljeval.

Delavska zavarovalnica proti nezgodam v Trstu se čuti vsled tega utemeljevanja v živo zadeta. Naperila je proti g. Fr. Ks. Staretu sama, dalje njen ravnatelj g. Karel Colenc in predstojnik g. Henrik vitez Zahony radi njegovega govora tožbo radi prestopka zoper varnost časti. O tej tožbi se vrše obravnave v Ljubljani.

G. Fr. Ks. Stare nastopi za svoje trditve, ki jih je izgovoril v interesu vseh slovenskih udeležencev, dokaz resnice.

Inkrimnirajo se glasom obtožnice naslednje besede:

„Mera dolgoletnih krivic, zapostavljanja naših interesov ter brezsrčnega zatiranja naših zavarovancev, ki jih zadene težka peza nezgode pri delu, je polna do vrha ter glasno kliče po odpomoči brez daljnega odlašanja..... da se našim ponesrečencem dele pičle podpore in da se jim pritrjuje, ko so prišli v nesrečo, s trdo brezsrčnostjo pripadajoče jim podpore..... Pri upravi ni potrebno pozornosti in štedljivosti, kadar gre za režijske izdatke. Denar se razsipuje za nepotrebne stvari. Postopa se z vso obzirnostjo in radodarnostjo napram lažkim interesentom, zlasti onim iz Italije. Tako pa prihaja, da ima zavod navzlic trajno rastočim prispevkom, ki žulijo in garajo prizadete gospodaje in njih uslužbence, leto za letom velikanse primanjkuje..... Ubojim ponesrečencem in njih sirotam se odteguje pod različnimi pretekami na vnebovpljot način celo one skromne podpore, ki jim gredo po zakonu. Položaj je v resnici nevzdržljiv in kliče glasno po odpomoči..... Industrijalci in obrtniki v deželi Kranjski imajo vitalen interes na tem, da pride pri upravi delavskega zavarovanja z-

— V čem?

— Da ne poveste nikomur, da sem na Angleškem, dokler vam ne dovolim tega.

— Zaupate mi lahko svoje življenje — je odgovorila Marion. — Toda te tajnosti nimava samo midva. Kapitan „Patagonije“ jo tudi ve. V svojem presenečenju sva mu povedala z četrto vse.

— To se ne da več izpremeniti. Vedel bom kmalu, če se morem popolnoma varno vrniti domov. Ali pojde v hišo svojega očeta?

— Ne. Pojdem k sorodnikom svojega očeta. Če pa ne bom mogla izvršiti svojega namena, pa se vrnem nemudoma zopet domov.

— Ne storite tega. Ostanite v Londonu, dokler vam ne dam kakega znamenja. Morda bom potreboval pomoči, da sporočim svojim domačinom svojo navzočnost v Londonu. Ali hočete biti moja prijateljica, moja svetovalka, če je bom potreboval.

— Da, hočem! — je odgovorila Marion.

Podala mu je roko in Leonard Hastings je vedel, da hoče biti v resnici njegova prijateljica, pa naj se njegova usoda zasuje kakorkoli. V zavesti, da z njeno pomočjo doseže svoj namen, se je z veliko lažjim srcem vračal v London.

(Dalje.)

per nezgode po tolikih letih krivice iz zapostavljanja do rednih razmer, vrednih urejene in pravne države.

Tako se glasi besedilo obtožnice. To besedilo ni točno. Govor, ki ga je imel g. Fr. Ks. Stare je besedno pravilno natisnjen v brošurici, ki jo je izdala deželna zveza kranjskih obrtnih združenj o slavnostnem zborovanju, a vsebina je deloma identična z govorom g. Stareta.

Ker nastopi g. Fr. Ks. Stare dokaz resnice za svoje trditve, prosimo vse interese, posebno one iz delavskih in podjetniških krogov, da sporočijo konkretne slučaje, s katerimi se da govor g. Fr. Ks. Stareta utemeljevati — z navedbo datuma zadeve in imena ter slučaja samega na naslov zagovornika g. dr. Frana Novaka odvjetnika v Ljubljani, oziroma našem uredništvu.

Domače vesti.

Ljubljanskemu „Slovencu“ je nedeljski izlet tržaškega slovenskega delavstva v Ljubljano dal povod, da se je kolkortoliko ponorčeval, kakor ima pač navado ob priliki vsake prireditve, ki jo prirejajo ljudje, ki niso njegovi pristaši. Ni mu bilo všeč, da je prišlo v Ljubljano tako lepo število Tržačanov, ni mu bil všeč sprejem in ni mu bil všeč izprevod po mestu. — Gospodje pri „Slovencu“ so menda mnenja, da je Ljubljana, središče Slovenije, že popolnoma njihova in da bi smel v Ljubljano prihajati le tisti, ki ga vabijo oni, in samo tedaj, kadar ga oni vabijo; v vsakem drugem slučaju pa je vsak poset Ljubljane, in to zlasti po obmejnih Slovencih, nekaj tako smešnega, nekaj tako brezmišelnega, da se mora krohotati tej smešnosti in ne smiselnosti vesoljni „Slovenec“ strankarski svet, in to še tembolj, ker si je v zadnjih časih — ne vemo, po kakih pravic — popolnoma vzel v zakup Slovenstvo, kakor da bi ne bilo več Slovenca na svetu razun onih, ki jim je „Slovenec“ evangelij, daroval in zauživanje. Edino tiste prireditve, ki jih prirejajo „Slovenčevi“ pristaši, so nekaj vredne, edino le one so narodne, edino one slovenske, vseslovenske in celo jugoslovanske; vse ostalo ne velja nič, je sam humbug, smešna neumnost.

Toda oglejmo si nekoliko prireditve „Slovenčevih“ pristašev.

V nedeljo se bo vršila v Ljubljani prireditve, za katero čitamo v „Slovencu“ že mesece in mesece naravnost vse meje presegajočo reklamo. In glejte: do zadnjega še niso vedeli, kako naj bi jo imenovali to prireditve, ali slovensko, ali slovensko-hrvatsko, ali brez obojnega. Ko je šlo za to, kake zastave naj se ob tej priliki razobesijo na hiši, kjer z nemoteno samovoljo vlada „Slovenčeva“ stranka, na deželni hiši v Ljubljani, so predlagali in sklenili najožji „Slovenčevi“ somišljeniki, naj izgine z deželne hiše slovenska trobojnica, ki je obenem tudi deželna, in naj se nadomesti z zastavo nekdanjih nemških deželnih stanov, ki jih sploh več ni. — Le zunanji pritisk je obvaroval deželo Kranjsko in vso Slovenijo sramote, da bi leji bili voditelji „Slovenčeve“ vseslovenske stranke v središču vse Slovenije, v vseslovenski Ljubljani, ob priliki svoje vseslovenske prireditve poteptali v blato njeno slovensko trobojnico.

Po vsem tem se nam tudi prav čisto nič ne zdi čudno, da čitamo med priglasilnimi udeležniki nedeljske prireditve v Ljubljani tudi — salezijansko godbo iz Trsta.

„Slovencu“ ni bilo prav, da je prišlo prošlo nedeljo v slovensko Ljubljano okrog tisoč tržaškega slovenskega delavstva z godbo in zastavami, a prihajajo nedeljo bodo v sprevedu na prireditvi „Slovenčevih“ pristašev korakali povabljeni gostje vseslovenske „Slovenčeve“ stranke — poljska in češka odposlanstva ter hrvatska družva — po zvokih tiste tržaške salezijanske godbe, ki je vzgojena v najzagrizenejšem slovenoškem italijanskem duhu, ki po tržaških ulicah svira ob vsaki priliki najbolj hujskaške italijanske koračnice. Pri vseslovenski prireditvi bo sodelovala godba tistih tržaških Salezijancev, ki so poleg „Lege Nazionale“ najhujši raznaro dovalci naše slovenske dece, pravi fabrikantje renegatstva, godba tistega zavoda, kjer je smrtni greh vsaka slovenska besedica in za Slovence vedno na jeziku nesramna psovka — „ščavi“.

Vilek „Slovenčevega“ vseslovenstva bo dosežen, ko bodo združeni Slovenci, Poljaki, Čehi in Hrvati korakali mimo njegovega uredništva po zvokih tržaško-salezijanske kamoraške „patrije v rešetu“. Garibaldivje ali bersaljerjske koračnice. Potem naj se pa le še „Slovenec“ norčuje iz prireditve drugih. Z zatajivijo slovenskega imena vse prireditve, z nemško zastavo na deželni hiši slovenske Kranjske v središču vse Slovenije, slovenski Ljubljani, in z iredentarsko-kamoraško „patrjo v rešetu“ na ulici se ima pač „Slovenec“ norčevati in česati!

Varuhi pravega značaja Trsta so seveda le tisti ljudje, ki se družijo pod

firno — kamore, ali kakor se oni nazivljajo nepravilno: laško-liberalne stranke. Tudi v tej ponosni pozicijski braniteljev pravega značaja tržaškega ozemlja so navadni — lažnjivci. To nam bodo kazali posebno odkrito te dni, ko bodo rohneli proti odredbi namestništva, o kateri govorimo na prvem mestu.

Kaj bi pomenjala akcija namestništva, zapričeta pri mestnem magistratu — ako se namreč razširi na vse panoge našega gospodarskega življenja — v svojih zadnjih konsekvencah? Odtisnili bi se elementi, ki niti avstrijski državljani niso in torej tudi ne tržaški domačini, in do veljave bi prišli domači elementi! Kdo pa ustvarja resnični značaj kakega kraja? Mari tujci, ali pa domačini? Menda ti poslednji. Kaj bo pomenjal hrup kamore proti namestništevni naredbi? Nič drugega, nego to, da hočejo prav tisti, ki se ob vsaki priliki s tolikim hrupom inscenirajo kakor edini branitelji pravega značaja Trsta, ta značaj le potvarjati, pačiti, da branijo neki značaj, ki ga v resnici ni in ki bi ga hoteli šele ustvariti na umeten in nasilen način v smislu svojih želja in ciljev. Renjikoji, ki jih vabijo semkar v trumah in jih silijo na škodo in v nesrečo domačinov, ti tujci torej naj podeljajo mestu resnični značaj! Res nesramno je že, kakor ta kamora postavlja na glavo vse najelementarnejše pojme in najenostavnejšo logiko! Po njihovem naj ima tujec tu vso veljavo, naj bo edini zastopnik meščanstva, domačini pa naj stoje ob strani, naj hodijo na magistrat plačevati občinske doklade in značaj sredstva, ki naj ustvarjajo tisti značaj Trsta po renjikojih. Taka braniteljica je kamora resničnega značaja Trsta!

In vendar ne! Pravega značaja ne dajejo Trstu renjikoji, ampak edino le domačini: Italijani in — Slovani. Trst je italijanski in slovenski.... to je njegov resnični značaj, s katerim v soglasju se more prejeti ali slej urediti vse avstrijsko javno življenje.

„Velik čudež v Gorici“. Pod tem naslovom je priobčil srednji „Slovenec“ uvodni članek, v katerem pravi: „V Gorici se je zgodil pred nekaj dnevi velik čudež. Poslanec dr. Gregorčič je sklical novozvoljene deželne poslance k posvetovanju, in ko jih je nagovoril, je prišlo nad poglavarje gorških liberalcev nakrat razsvetljenje, spreobrnilo so se in odpovedali slovesno svojim dosedanjim zmotam. Izjavili so, kakor se splošno zatirja, da stoje odslej na vsakem temelju in da nimajo s hudobnim liberalizmom ničesar več opraviti. Ta nenavadni dogodek je tem čudovitejši, ker se je izvršil tiho, med štirimi stenami, ter ni bilo niti groma niti treska.“ V nadaljnjem navedlo vse samostojne poslance, „ki so se tako čudovito spreobrnilo“. — „Samo za Gregorčiča se ne ve, ker ni bil navzoč pri dotičnem sestanku in torej ni mogel postati deležen milosti, ki je tamkaj njegove srečne tovariše izpremenila iz Savlov v Pavle“. Pravi potem, da je poljsen sedaj prepričan med „Narodom“ in „Edinostjo“ glede samostojnih poslancev, češ da so bili pred volilno kampanjo pravi in pristni naprednjaki, ko pa je šlo za mandat, pa da jih je „Edinost“ prekrstila v dobre kristjane. „Sedaj so pa še sami to potrdili in popolnoma slekli starega človeka, kakor pravi Sveto Pismo. Gorški volilci pa bodo zdaj imeli nalogo, da zasedujejo bodoče delovanje teh političnih krščanskih novincev, da ne krenejo s pota, kakaj liberalna natura je železna srčca.“

Marsikdo, ki je prečital ta članek, je pač začuden pogledal na glavo lista, ali ima res v rokah „Slovenca“, katoliški list za katoliško slovensko ljudstvo, list, ki se bi ob vsaki priliki z vso močjo na svoje katoliške prsi in vsakogar, ki ni njegov pristaša, a je vzlic temu vzel na jezik besedo „vera“, obsipje z vero — in svetoskruncem. Tako cinčno, tako zabavljivo, posnemajoč svetopisemske, torej vendar katoliku svete in nedotekljive dogodke, ne bi mogel pisati niti najbolj protislovni, protikatoliški frama-zonski list. Čudimo se le, da „Slovenčev“ članek ni kar prepisal dotičnih odstavkov o prihodu sv. Duha in izpreobnjenju apostola Pavla, da bi bila stvar še očitnejša in norčevanje popolnejše. Ali da! Čistemu je vse čisto in drugim očitanu svetoskruncstvo se izpreverča v „Slovenčevih“ ustih v bogomolstvo in obrambo vere.

Ne bomo odgovarjali na ta „Slovenčev“ cinčni pamflet in ne bomo preretavali verskega prepričanja samostojnih gorških poslancev; pripomnimo naj le to, da „Edinost“ pač ni bilo treba prekrščevati nikogar v dobrega kristjana, kajti tako dober kristjan je pač kmalu kdo, kakor so oni politični krščanski novinci, da uporabljamo „Slovenčev“ izraz, s kakršnimi je „Slovenčeva“ stranka z oddajo dobro plačanih mest napolnila svoje nekdanje na vseh koncih in krajih zvežajoče vrste. Prepuščeni smo, da bi „Slovenčevci“ z odprtimi rokami sprejeli vse samostojne gorške poslance v svoj tabor, samo če bi si le zmislili s prstom, da hočejo k njim; in prav nič bi jim pri tem sprejemu ne preretavali njihovega verskega prepričanja, kakor ga tudi niso pri onih ljudeh, katerim je katoliško prepričanje kot zvestim pristašem katoliške stranke prav tako tuje, kakor jim je bilo prej, ko so bili njeni največji nasprotniki.

V ostalem pa naj bi se bila tudi izvršila ta sicer popolnoma nepotrebna, a vendar, po „Slovencu“, tako čudežna, torej nad-

naravna, le z najvišjo pomočjo, po božji milosti omogočena izpreobrnitev samostojnih poslancev iz najhujših verskih nasprotnikov v dobre kristjane: zakaj pa potem v „Slovencu“ tako cinčno zabavljaje in norčevanje, v katoliškem „Slovencu“, ki bi moral vendar imeti večje veselje nad enim izprijenjem, nego nad devetindesetdesetimi pravičniki!

Kakor se nam zdi, je pač le „Slovenec“ tisti, za katerega bi bil skrajni čas, da pride nadenj razsvetljenje in za njim izpreobrnjenje.

Ali so smešni! Včerajšnji „Piccolo“, list, ki je po svojem lastnem zatrjevanju menda najboljše informirani list na vsem božjem svetu, se je lotil „Delavskega podpornega društva“ in je napisal dolgo klobaso, da je to društvo napravilo prošlo nedeljo izlet v Ljubljano in tamkaj sklepalo z drugimi društvi vred, ne vemo, kakšne sklepe, ki jim je — seveda vedno po „Piccolu“ — edini namen, da čim v najkrajšem času podavijo vse, kar v Trstu in na Primorskem italijanskega leze inogre. — Norci!

Se boljša pa je včerajšnja „Vita“, ona enodnevna, ki je ob zadnjih volitvah s pomočjo od „Piccola“ pognanih urednikov zlezla na dan. Ta listič je včeraj priobčil sledečo vest:

„Nedeljske zabave.“

Nihče ne sme manjkati!

Slovenska delavska organizacija pozivlja meščanstvo k običajni vsakoletni blagoslovitvi društvene zastave, ki se bo vršila v nedeljo, 24. t. m., s slovesno mašo v cerkvi sv. Antona novega. Društveniki se zbirajo ob 7. dop. v društvenih prostorih v ul. G. Galatti št. 20, odkoder odkorakajo 5 minut prej 8 z godbo in zastavo na čelu.“

— Lopovi!

Namen te vesti je očividni. Gre namreč za natančno obvestitev mazzinijanske mularije, kedaj se vrši v nedeljo izprevod „Delavskega podpornega društva“ od „Narodnega doma“ proti cerkvi sv. Antona novega, in je ta vest v „Viti“ obenem poziv na mazzinijansko-kamoraške hujskače in pretepače, naj se zbero ob tej priliki in napravijo kako onih svojih značajnih lumparij!

Skoraj trideset let že praznuje „Delavsko podporno društvo“ svojo obletnico in bo jo tudi še praznovalo, dokler bo kaj slovenskega delavstva v Trstu, pa naj je to mazzinijanskim pobalinom prav ali pa ne. Zato pa smo tudi prepričani, da v nedeljo pokaže naše delavstvo že samo s svojo množevitnostjo tej mulariji, da naj ne prihaja preblizu žuljavim slovenskim delavskim rokam, kajti te roke bi jele znale natiči nekaj tjakaj, kamor so jih toliko premalo našli njeni starši!

Diven zgled junaštva. Srbski vojni minister je izdal te dni vsej srbski vojski sledeče povelje:

„Prostak 2. čete 4. bataljona V. pešpolka prvega poziva, Miloje Nikolić iz Lovriča v azbukovskem okraju podrinkega okrožja, ki je bil ranjen ob Bregalnici, kjer je zadobil pet ran in pri boju prsi ob prsi tudi šest rano z bajonetom, je storil v IV. rezervni bolnišnici v Beogradu še večje duševno junaštvo.“

Spominjajoč se značaja in uloge predstojnikov v boju, v težkih trenutkih, ko vse upanje podrejenecv sloni na njihovem voditelju, poln požrtvovalnosti in pripravljen, da tako ranjen še pomaga in častitku rešiti življenje, se je prostovoljno ponudil, da mu snamejo del kože in jo prišijejo čez rano težko ranjenega artiljerijskega stotnika Radosavljevića, rekoč: „Zrežite z mene, kolikor največ hočete, samo da stotnik ostane živ.“

Taka požrtvovalnost napram svojemu predstojniku ni ostala neopažena tudi s strani vrhovnega poveljnika. Njegovo Veličanstvo kralj je blagovolił z ukazom z dne 26. t. m. (8. avgusta) odlikovati prostaka Miloja Nikolića z visokim odlikovanjem — redom Karadjordjeve zvezde IV. reda, vojno ministrstvo pa mu je nakazalo nagrado 1000 dinarjev.

Junaki! Z veseljem in zadovoljstvom vam naznanjam ta primer viteške požrtvovalnosti, ki je ni enake, vašega tovariša Miloja, čigar prsi sedaj krasí Karadjordjeva zvezda. Osvetniki Kosovega, junaki od Kumanovega, Prisata, Alipaca, Bakarnega gumna in Bitolja, vitezi od Jadrana in Bregalnice, Bosiligrada in Viasine, Belogradčika in Vidina, dični sokoli srbstva, ki ste s krvjo in zlatimi črkami spisali sijajne strani v zgodovino Sibova, ki ste s herojskimi čini raznesli slavo srbskega orožja po vsem svetu, ponašajte se tudi s tem zgledom požrtvovalnosti in ljubezni do svojega predstojnika. Moje najgloblje prepričanje je, da narod, ki rodi take sokole, more vedrejša čela gledati v svojo lepšo in slajnejšo bodočnost; vojska, ki ima take junake, je nepremagljiva, pa naj bi bila pred katerikoli sovražnikom. V tem prepričanju kličem: naj živi naš vrhovni poveljnik kralj! Naj živi hrabra srbska vojska!

Tako povelje srbskega vojnega ministra. Taka povelja se ne izdajajo tjavendan in zato mislimo, da vsaj za ta slučaj ne bo imel poguma noben nemški šmokovski list, da bi proglasil ta čin junaštva preprostega srbskega vojaka za izmišljotino.

Obenem pa je to povelje tudi najlepši dokaz, kako podli in nesramni morajo biti tisti ljudje, ki so še pred kratkim pitali srbski narod z ušlci in tatovi. Sicer pa: narod, ki se lahko ponaša s takimi junaki in takimi junaštvji, je previsoko, da bi ga dosegala podla obrekovanja plačanih obrekovalcev!

Pomen zagrebškega atentata. Atentat na hrvatskega komisarja barona Skerleca je upravičeno vznemirilo vso javnost, ker se je zgodil ravno v trenutku, ko se vrše na Hrvatskem odločilna pogajanja za vzpostavitve ustavnih, normalnih razmer. Iz razburjenja in ogorčenja, ki ga je povzročil na Hrvatskem ta nepričakovani dogodek, ki bi imel za nadaljni razvoj pogajanj lahko slabe posledice, do česar pa seveda ne pride, je razvidno, da ima Skerleceva misija zaizboljšati že precej uspehov in da je na obeh straneh mnogo dobre volje.

Odkod torej ta nepričakovani dogodek? V dunajski „Zelt“ je priobčilo znani hrvatski politiki, dr. Ivan Lorković, eden najvplivnejših voditeljev hrvatsko-srbske koalicije, obširno razpravo o pomenu zagrebškega atentata. Dr. Lorković pravi med drugim: „Kakor je dejanje z vso odločnostjo obsojati, vendar pa dogodek ni tako nedolžen, kakor bi človek mislil, ker tiči v njem širše ozadje. Popolna negotovost in nejasnost, ki vlada še vedno na Hrvatskem, ni čisto nič pri pomogli k pomirjenju duhov, pač pa se je prebivalstva polastila še večja nezaupljivost. Tudi Skerlecovi misliji narod ne zaupa dosti, ker se boji, da bi bil zopet razočaran in da se bo skovalo skrupulo, ki ne bo podobno ne tiču ne miši. Skrajno netaktno in neprevidezno bi bilo, če bi se hrvatsko vprašanje rešilo samo s polovičarskimi odredbami in skušalo proglasiti potem to stanje za ustavno, normalno in zakonito. Tako postopanje bi vzbudilo v deželi še večje ogorčenje in narod bi smatral vsaka pogajanja za navadno slepilo in varanje. Najnovejši atentat, katerega pa vse stranke brez izjeme najodločnejše obsojajo, je jasen dokaz, kako globoko se je ukoreninilo v narodu sovraštvo do komisarjatske institucije. Narod vidi v osebi vsakega komisarja svojega največjega sovražnika.“

Kakor je posneti iz glasov hrvatskih listov in tudi besed komisarja Skerleca, atentat v političnem oziru ne bo imel slabih posledic in so izključene vsake represalije. To je tudi edino pametno, kajti silno neumestno in naravnost tendenciozno bi bilo, ako bi se za zločin posameznika zvrščala odgovornost na ves hrvatski narod. A eno naj si merodajni krogi dobro zapomnijo: Hrvatska toliko časa ne bo „pacificirana“, dokler se ji ne vrnejo vse njene pravice, njena čista ustava. S polovičarstvom bi ne bilo čisto nič pomagalo!

Glas iz občinstva. Od Sv. Save nam pišejo: Lani so tu priredili javno kopalnico. Od tedaj, za časa kopalji, nam je zabranjen pohod čez železniški tir, ki vodi na kratko v Škedenj, plavže in drugam. Radi tega moramo napravljati ovinek do ržarne, ako hočemo dospeti v dotične kraje. Pritožbe v tem pogledu so bile že lani objavljene na tem mestu, ali ni koristilo. Nihče se nocoj zganiti! Pot, ki vodi od klavnice do čistilnice petroleja, je v tako zanemarjenem stanju, da nimamo izraza, ki bi ga primerno označil. Pa je tudi predolga v dotične kraje. Ubogo delavstvo, ki prihaja od daleč in se muči ves dan na delu, se mora zvečer vračati po ravno isti zanemarjeni poti. Dvanajst let je bil prehod dovoljen, sedaj pa je prepovedan radi — javne varnosti. Dosedaj je bil toleriran prehod uslužbenecem v tem okraju, sedaj pa je zabranjen tudi tem-le. Dovoljen je samo nekaterim, ki imajo menda privilegij, podeljen jim po g. postajenačelniku. Ali je to pravica, enaka za vse? Mi menimo, da je glavni krivec na tej prepovedi načelnikov sin, ki pašuje kakor kakor kak prefekt po železniški progi in ustavlja ljudi. Vprašamo slavno ravnateljstvo, ima-li načelnikov sin, ki ni uslužbenec in je le na počitnicah, pravico, da odganja ljudi z železniške proge? Gospod postajenačelnik ima zasebno kopalnico onstran proge. Tam pa se kopljejo vsi njegovi, osobito tudi ženske. Morda je radi tega prepovedana pot čez progo, ker je v bližini kopalnice in ker se tam kopljejo gospice in v sredi njih lepo sedi načelnikov sin???

Naj bo že temu tako ali tako, prosimo ponovno kompetentne faktorje, naj ukrepejo potrebno, da nam bo na kak način dovoljen prehod na kratko, ker s tem nam bo prikratkšana dolga in slaba pot okrog ržarne.

Priporočljiva gostilna. „Trattoria al traforo di Montuza“, kjer prihaja in odhaja občinski tramvaj, je zelo prijazna z gosti slovenske narodnosti. Ako vprašate v slovenskem jeziku, te zmerjajo s „ščavo“ in drugim. Ko odhaja tak, po naključju noter zašli gost iz krčme, mu življajo za njim. S takim ravnanjem s strani gospodarja nampram gostom je očividno dokazano, da nima potrebe slovenskega denarja. Slovani, ko čakate slučajno na tramvaj in hočete biti s to potjo opsovani s ščavi in izžvižgani, je kar noter v to gostilno.

Napredni slov. abiturienti v Mariboru so poslali družbi sv. Cirila in Metoda po tovaru g. Fr. Robiču dar K 100. Že kot srednješolci so pridno delovali za našo prekrizno družbo in preverjeni smo, da

je ostanejo zvesti kot akademiki in v svojem poznejšem življenju. Zahvaljujoč se jim za lepi dar, stavljamo jih njihovim tovarišem in naslednikom v posnemovalen izgled.

Za Ciril-Metodov obrambni sklad so se nadalje prijavili sledeči p. n. gg. in društva: 1100. Podruž. družbe sv. Cirila in Metoda v Bazovici (plačala 200 K); 1101. Slovenski absolventi trgovske šole Mahu (plačali 200 K); 1102. Podruž. družbe sv. Cirila in Metoda St. Peter pod Sv. gorami (plačala 200 K); 1103. Slovensko omizje pri „Roži“ v Ljubljani (plačano 200 K).

Vse one gospice, ki bi imele veselje in voljo sodelovati pri cvetlični prireditvi v Rojanu za dne 7. do 8. septembra v korist tamošnji podružnici CMD, so vljudno vabljene na sestanek v nedeljo, 24. t. m., ob 10 predpoldne v „Konsumnem društvu“. — Osobito pa vabimo gospice iz Grete, Scale Sante, Piščancev, Vernjellisa, Škorklje in Belvederja.

Nov poštni urad v Gradežu. Dne 25. avgusta t. l. se odpravi v Gradežu (na obrežju) nov poštni urad (Gradež 2) z vsakoletno poslovno dobo od 1. maja do 30. septembra. Poslovanje tega poštnege urada, ki bo imel zvezo s poštnim omrežjem po dnevnem trikratni peš-pošti do v Gradežu obstoječega poštnege urada, bo omejeno na sprejemanje pisemskih pošilk ter na brzojavno in telefonsko službo.

Tržaška mala kronika.

Trst, 21. avgusta.

Vozila sta se, pa nič plačala. Včeraj dopoldne je prispel v Trst Lloydov parnik „Cleopatra“. Ko je pristal k obali, sta bila aretirana 29letni Stefan Konstantinos, rod. iz Soluna, in 21letni Julij Stavro, rod. iz Carigrada, ker sta se v Port Saidu vtihotapila na parobrod, ne da bi bila plačala vožnjino.

Ponesrečen napad. Predsnočnim že proti polnoči sta prišla v gostilno Marije Kesičeve v ul. Conti št. 24 dva možakarja, od katerih je bil eden neki Ribard Stambach. Naročila sta si vsak pol litra vina. Pila sta počasi in sta pri tem posebno pazila na to, kam spravlja gostilničarka denar. Bilo je že skoraj polne, ko so odšli: že vsi drugi gostje in je gostilničarka pozvala tudi ona dva, naj plačata in gresta. Tu pa je pograbil eden od njih kozarec z vinom in vrget gostilničarki vino v obraz, hoteč jo tako vsaj trenutno omamiti, da bi jej njegov tovariš potem mogel odnesti denar. Toda ni se jima posrečilo. Gostil-

Odprto pismo *

gospodu dr. Otokarju Rybáru, odvetniku, drž. in dež. poslancu itd. v Trstu.

Oprostite, velečenjeni gospod doktor, da se obračam do Vas potem javnosti. Dne 26. majnika t. l. je prišlo do navadnega gostilniškega prepira med menoj in g. Vekoslavom Mrakom, tajnikom N. D. O. in Z. J. Z. Imenovanemu prepiru nismo dajali jaz in drugi navzoči nikakega pomena. Še veliko manj smo pa mislili stvar vlačiti pred sodišče. Nekako med 16. in 20. junijem t. l. je vložil g. Vekoslav Mrak kazensko ovadbo proti meni radi žaljenja časti. Ko sem vprašal neko ugledno osebo, zakaj me gosp. Vekoslav Mrak sodnijsko preganja, mi je dotična oseba — potem, ko sem se zavezal s častno besedo, da je ne izdam — povedala, da mu je gosp. Mrak pred pričami izjavil, da mu je ukazal gosp. dr. Rybár, da mora sodnijsko proti meni nastopiti in me na ta način napraviti neškodljivega. Dne 20. t. m. se je vršila kazenska razprava proti meni, pri kateri je, mimogrede omenjeno, zastopala g. Vekoslava Mraka, tajnika NDO in ZJZ, pisarna tržaškega odvetnika g. dr. Ferfolje. Na tej razpravi je izjavil g. Vekoslav Mrak v navzočnosti gg. sodnika, zapisničarja in svojih prič, g. Ivana Škerjanca in Ivana Bufona, da jaz obrekujem gosp. dr. Rybáru javno po gostilnah, češ, „da je g. dr. Rybár ukazal, da me mora on sodnijsko tožiti“, kar pa da je navadna laž in da sem si jaz to laž izmislil.

Ker sem res nekaterim svojim prijateljem in znancem pripovedoval gori navedeni fakt in ker nočem, da bi Vam, velečenjeni gospod doktor, delal krivico, Vas tem potem prosim, da nastopite sodnijsko proti meni radi obrekovanja.

Velečenjeni gospod doktor! Edino na ta način Vam morem dati zadoščanja, kajti pred sodnijo sem odvezan častne besede in dokazem, da je res g. Vekoslav Mrak, tajnik N. D. O. in Z. J. Z., na grd način zlorabil Vaše častito ime.

Z ozirom na to, da ste mi bili, velečenjeni gospod doktor, vedno naklonjeni, upam, da ne boste imeli tudi sedaj nikakega dvoma nad mojo poštenostjo. Apellam na Vaš kristalno čisti značaj, da pomagate na gori navedeni način resnici do veljave.

Z odličnim spoštovanjem
Vam udani

Janez Jaklič m. p.

*) Za članke pod tem naslovom odgovarja uredništvo le toliko, kolikor mu zakon velja.

POHIŠTVO

SOLIDNO : in : ELEGANTNO
PO ZMERNIH CENAH
RAFAELE ITALIA
TRST - VIA MALCANTON - TRST

Mnenje gosp. dr. a M. NEUWIRTHA v Mariboru.

Gosp. J. SERRAVALLO

Trst.

Rad in z veseljem ustrezam Vaši želji in Vam lahko rečem, da ne rabim prvič Vašega izdelka Železnato kina-vino Serravallo. Že leta ga uporabljam v svoji praksi kot edino sredstvo, s katerim dozebam najboljše uspehe tako pri odraslih, kakor pri otrocih in dovoljujem si izjaviti, da mi je od mnogih kininskih in železnatih vin, vino Serravallo izborna služilo, zato ga rad predpisujem in s tem pomagam svojim pacientom. Jaz smatram to za stvar vesti in uporabljam samo to zdravilo, v katerem se lahko prepričam, da pomaga mojim bolnikom. Zahvaljujem se Vam za pošiljatev vina Serravallo za mojega sina, ki ga je jemal z uspehom.

MARIBOR, 29. decembra 1911.

Dr. M. NEUWIRT.

Štev. 3.369/13.

Razpis natečaja.

C. kr. Višje državno pravdnštvo razglašja natečaj za dobavo živil in kurjave za primorsko jetnišnico v Kopru in Gradiški.

Kakovost, kakor tudi množino tvarin se razvidi iz pogojev dobave, katere stavi Višje državno pravdnštvo na razpolago zanimalcem, kakor tudi obrazce za ponudbe in se jih lahko dvigne v uradnih urah (8.—2.) v sobi št. 4 pisarne imenovane oblasti.

Na zahtevo se jih lahko tudi dološlje po pošti proti predpošiljati pošt. stroškov. Dobava traja od 1. januarja do 31. decembra 1914.

Vlozine za te ponudbe se ne zahteva. Po predpisih kolekovane (1 K) ponudbe z dotičnimi vzorci naj se dološljejo zapечатene c. kr. oskrbništvu jetnišnice v Kopru oz. c. kr. vodstvu jetnišnice v Gradiški z napisom: „Ponudba za dobavo živil“ sicer najkasneje do 15. sept. 1913 12. opoldne. Ponudbam morajo biti priloženi pravilno podpisani pogoji dobave.

Po določenem roku vpslane ali nepravilno sestavljene ponudbe ne pridejo v poštev.

Pridržuje se pravica to dobavo razdeliti.

C. kr. višje državno pravdnštvo.
Trst, dne 18. avgusta 1913.

C. kr. dvorni svetnik in višji državni pravdnik
V. z.
Dr. ZENCOVICH I. r.

„Svetoivansko konsumno društvo“ (Narodni dom)

razpisuje službo

krčmarja

Pod ugodnimi pogoji se odda v najem.

Za pojasnila se je obrniti na društvenega tajnika HINKA SCHMIDT, nasproti Narodnega doma pri Sv. Ivanu. Prošnje je vložiti do 1. septembra 1913.

Zaloga tu- in tuzem. vin špirita likerjev in razpredaja na drobno in dobole

JAKOB PERHAUC

Trst, Via delle Acque št. 6, Trst
(Nasproti Caffè Centrale)

Velik izbor francoskega šampanjca, posebnih desertnih italijanskih in avstro-ogrskih vin. Bordeaux Burgunder, renkih vin, Meisella in Ohlanti. Rum, konjak, razna žganja ter posebni pristni tropinovec, slivovec in brinjevec. Izdelki I. vrste, dolgi in dotičnih krajev. Vsaka naročila se takoj izvrši. Razpisuje se po povzetju. Ceniki na zahtevo in franke. Razpredaja od pol litra naprej. 200

Ugledna zavarovalnica na življenje išče za
KRANJSKO in KOROŠKO (eventuelno tudi za
Primorsko in Dalmacijo) sposobnega
generalnega zastopnika.

Strokovno naobraženi z dobrimi referencami
blagovolijo svoje ponudbe nasloviti pod „RAV-
NATELJSTVO 918“ na Ins. odd. Edinosti 1807.

Paroplovna družba D. Tripovich & Co., Trst

Ekspresna vožnja Trst - Benetke

in nazaj. — Prevož v treh urah.

ODHOD iz TRSTA vsak dan ob 8 zjutraj.
ODHOD iz BENETEK ob delavnikih ob 2 popoldne — in tudi:
ODHOD iz TRSTA vsako soboto ob 2 pop. in vsako nedeljo ob 4 popoldne.
ODHOD iz BENETEK vsako nedeljo ob 8 zj. in ob 8 zv. in vsak ponedeljek ob 8 zj.
NB. Povratek je možen tudi z nočnimi Lloydovimi parniki.
Nedeljska izletna vožnja Vsako nedeljo se izdajajo posebni vožnji listki za izlet Trst-Benetke in nazaj po znižanih cenah za sledeče vožnje: iz Trsta v nedeljo ob 8 zj. in povratek iz Benetek v nedeljo ob 8 zv., v ponedeljek ob 8 zj., ob 2 pop. in opolnoči. — Povratek opolnoči z Lloydovim parnikom.

IZ TRSTA V JAKIN-RIM-NEAPELJ

ODHOD iz TRSTA vsako sredo ob 7.15 zjutraj; iz JAKINA vsako sredo ob 9 zv. Prevoz čez morje iz Trsta v Jakin ali obratno v 9 urah.
Poleg tega: iz TRSTA v JAKIN: vsako soboto ob 4 popoldne.
iz JAKINA v TRST vsak ponedeljek ob 4 popoldne.

Pojasnila, prospekti, vožnji listki pri družbi v Trstu, Piazza della Borsa 12 in njenih raznih zastopstvih v Trstu in zunaj.
Družba si pridržuje izpremembo v smislu prometnega opremlitja.

ni. Čarka je začela kričati in prišel je na pomoč njen sin, vsled česar sta zlikovca pobegnila.

Samomor neznanca. Včeraj opoldan je našel policijski stražnik, ki je patroliral po nasadih pri Sv. Andreju v bližini rotunde nekoga moškega, ležečega na tleh, ki se je zviljal bolečih. Na prvi pogled je bilo očitno, da je človek zastrupljen. Poklicani zdravnik rešilne postaje je konstatiral, da se je nesrečnik zastrupil s karbolno kislino, podal mu je prvo pomoč in ga dal potem prepeljati v bolnišnico, kjer ga pa niso mogli rešiti. Umrl je ob 3 popoldne. Kdo je bil, ne ve nihče. Je pa človek star kakih 40 do 50 let. Oblečen je bil dostojno. Denarja so našli pri njem 50 vinarjev.

Nar. delavska organizacija.

Odbornike dež. odbora, podružnic, skupin in zvez, kakor tudi ostale funkcionarje naše tržaške organizacije vabimo na sestanek, ki bo danes, ob 7 zvečer v društveni dvorani, ulica sv. Frančiška št. 2. Dnevni red: Kongres nar. strok. organizacij v Ljubljani.

Skupina delavcev v plavžih. Jutri, v soboto, ob 7 zvečer društveni shod v prostorih „Gosp. društva“ v Škedenju.

Slovensko delavstvo v Trstu opozarjamo na javni shod, ki ga sklicuje „Narodna delavska organizacija“ za nedeljo, dne 24. t. m., ob 10 popoldne v društveni dvorani, ulica Sv. Frančiška št. 2. Na shodu se bo poročalo o izidu kongresa narodnih strokovnih organizacij v Ljubljani. Z ozirom na važnost shoda, pričakujemo, da bo udeležba velika.

Društvene vesti.

Škedenjski „Sokol“ priredi dne 7. septembra t. l. svoj III. javni nastop na prostoru pri Ivanu Sancinu-Kotalju. Ker je društvo potrebno materialne in moralne podpore, vabi vse prijatelje in vse tiste, ki jim je na tem, da se v naši ogroženi vasi vzdrži „Sokol“ kot eno tistih narodnih institucij, ki zbira mlade in zdrave moči ter jih ohranja svojemu narodu, naj se udeležijo v čim večjem številu, ker s tem nam bodo pomagali v našem stremljenju in olajšali pot do našega cilja. Na programu bo tombola in srečolov. Radi tega apeliramo na radodarnost naših somišljenikov. Darila hvaležno sprejemata s. Marija Godina Ban in s. Antonija Flego. V slučaju slabega vremena se prireditve odgodi na dan 15. septembra. Na svidenje! Na zdar!

Pevsko društvo „Adrija“ v Barkovljah priredi v nedeljo, dne 24. avgusta t. l. v „Narodnem domu“ v Barkovljah ob priliki domačega praznika svojo običajno vrtno veselico z bogatim sporedom. Po sporedu ples.

Vsedijski cvetlični dan. Akademsko društvo „Balkan“ v Trstu pozivlja vse svoje člane in ostale prijatelje in gospode, ki se zanimajo za to akcijo, da se udeležijo seje, ki se bo vršila v soboto, 23. t. m., ob 8 zvečer v „Slavjanski čitalnici“ v „Narodnem domu“.

Trž. kraj. odbor „O. V. P. O.“

DAROV.

— Gdč. Dragica Zadnikova daruje 2 K ženski podružnici CMD za podarjeni vožnji listek iz Trsta v Gorico. Denar se je izročil podružnici.

Gospodarstvo.

Centev ograde žetve. Kupčija z zrnjem in moko ni samo najbolj važna, ampak je tudi najboljše organizirana panoga svetovne kupčije. Ta kupčija spravlja v kupčijsko zvezo vse narode, vse dežele, ona ne pozna nobenih mej in nobenih zaprek.

Po vsem svetu se prideluje na leto okoli 1200 milijonov meterskih stotov pšenice. Samo ta številka nam jasno govori o obsežnosti trgovine z zrnjem. Četudi je pšenica najvažnejši življenjski predmet, vendar druge vrste zrnja ne zaostajajo za pšenico. Statistika pravi, da svetovna trgovina preobrača na leto nad 2500 milijonov meterskih stotov zrnja. Velikanski je znesek vrednosti tega blaga. Samo Angleška plača importiranjem za importirano zrnje nad 1500 milijonov kron na leto.

Navedene številke nam zadostujejo za občudovanje obsežnosti te kupčije in pa lahko, s katero trgovski duh obvladuje to kupčijo. Za naše birokrate bi tako delo ne bilo in bi običajni tako, kakor so na pesku vedno z napravami, ki jih oni vodijo.

Vse prometne naprave, kakor so: železnice, parobrodne proge, brzojavi, telefonske proge, podmorski kablji, se morajo v prvi vrsti zahvaliti žitni trgovini za svoj postanek in obstanek. Saj tako velika kupčija zahteva ne samo brzega posredovanja prometa, ampak zahteva tudi najhitrejšega

takojšnjega objavljenja tržnih poročil, cen, kupčij, zalog, dovozov in odposiljav. V ti trgovini igra tudi poljedelska statistika važno ologo. To vidimo najbolje pri nas doma.

Trgovina in konsum pričakuje veliki uspeh z nestrpnostjo poročil poljedelskih ministrstev, pa naj bo to ob setvi ali ob žetvi. Seveda je ob žetvi zanimanje veliko večje, ker od njenega izida je pač odvisen razvoj cen in kupčije. Glavno ulogo igrajo pri nas seveda poročila ogrskega poljedelskega ministrstva, ker Ogrska mora vedno zalagati avstrijski konsum.

Letos je ogrsko poljedelsko ministrstvo posebno marljivo v svojih poročilih ter nas je vsak hip osrečalo z novimi cenitvami. Toda vsakokrat je razglasilo manjše številke, kar so seveda hošisti še posebno raztrobili in nam v črni barvah kazali položaj letine. Trgovski krogi in konsum so pa vsled marljivosti ministrstva in pa vsled neugodnih cenitev postali nezaupljivi. To nezaupljivost pa je povedala še cenitev povprečnega donosa žetve. Ministrstvo trdi, da je nad 5 milijonov hektaralnih oralov manj obsejanih s pšenico in da vsak oral da povprečno 7.24 met. stotov. Ta neugodna cenitev povprečnega donosa gotovo ni upravičena in se od druge strani povprečni donos cenil dokaj ugodnejše.

Zategadelj se pričakuje večja množina blaga in danes se tudi trgovina ne ozira več na uradne cenitve. Trgovina je napravila žalostno izkušnjo s cenitvami ogrskega ministrstva leta 1910, katerega leta je to ministrstvo trobilo v svet, da pričakuje Ogrska velikanske letine. Končno pa je imela le srednjo letino in tistih velikanskih množin blaga ni bilo nikjer, pač pa so prišle velike izgube. (Konec pr de.)

Vesti iz Istre.

Zaupni sestanki „Političnega društva za Slovence in Hrvate v Istri.“ Dne 4. septembra ob 11 predpoldne se bo vršil v Dekaniji v prostorih „Konsumnega društva“ stestanek zaupnikov političnega društva iz sodnega okraja Koper.

Dne 18 (in ne 16) istega meseca ob 11 predp. pa v Podgradu v „Narodnem domu“ za sodni okraj Podgrad.

Opozarjamo že sedaj zaupnike na te sestanke, za katere dobe še posebej povabila po pošti. Priidejo naj gotovo, da se pogovore o narodnih naših stvarih in poliče temelj novemu delu.

Deklica za vsa dela, ki zna tudi kuhati govori nemško in slovensko, se sprejme pri nali družini. Plača 25—30 kron. Ulica Giambattista Tiepolo 6 (Ulica S. Michele 40) IV. nadstropje levo. 1808

Odda se mehlovana soba, na željo tudi hrana. Rojan S. Piero Scorsola, vrata št. 6, I. nadst. 1797

Priporočam cenjenemu občinstvu svojo gostilno-buffet. Točim prvovrstno Dreherjevo pivo na pipo, brez aparata in vaškavratno vino. — Trst, Campo San Giacomo 19, nasproti cerkve Sv. Jakoba. Lastnik Ludvik Tominec. 1802

Oddasta se dve postelji pri slovenski družini v ulici Barriera vecchia št. 22, IV. nadst. 1666

Služabnika veččega slovensčine in nemščine, za vsa dela, snajenje, raznašanje lejakov iste Kinematograf Ideal, Ljubljana. (1770

Prevzel bi upravljanje hiš po ceni in z jamstvom. — Ponudbe na Inseratni oddelku Edinosti 1751

Proda se popolno kuhinjsko pohištvo, moderno, lakirano za K 180.—. Ulica Dante Alighieri št. 3, mizar. 1797

Izurjen stenograf za nemški in slovenski jezik sprejme se v pisarni dra. Drigot na TREO, odvetnika v Gorici. — Plača do dogovora. — Vstop začetkom septembra. 1798

Priporočljive tvrdke.

Brivska dvorana. Slavnemu občinstvu, posebno in Rojana in okolice, se priporoča brivska dvorana v ulici Montorsano 7. Za dobro postrežbo jamči Štefan Vukomanović, brivec.

Josip Macarol Trst, ulica Conti št. 38. Prodajalna čevljev. Izdeluje čevlje po meri in sprejema popravila. Cene zmerno.

Čevljarnica „Alla Sartorella“ Trst ulica Arcata št. 5. — Velika izbira obuobvala za gospo in gospode. Sprejemajo se naročila ter poprave. Cene zmerno. 1447

Urnina in zlatarna v Trstu, ul. Settefontane št. 10. Po najnižjih cenah se popravljajo in zlati predmeti. Popravljajo se budilniki z garancijo po K 1.—. Oaio Squadrani. 903

Pohištvo in tapetarstvo po že znanih nizkih cenah, ktere se ne dobi drugje. Spalne sobe in vaškavratnega lesa, rezane od 380 kron naprej. Jedilne sobe od 440 kron naprej. Nova s-loga S. BROD, ul. Squero nuovo 7, I. nadst. na strani poštnega palače. Po dogovoru olajšanje plačevanja. 1466

MORANA je priznana najboljša sredstva za uničenje stenice in drugega mrčesa. Dobiva se po raznih mirolidnih in pri zagatstvu S. Krijar, Ferriera 37, I. 1632

PISARNA D^{RA} JOSIPA MANDIČA

se je preselila

v ulico Caserma št. 17, I. nadstr.
(nad Gorenjčovo knjigot žnico).

Riccardo Baldassi, Rojan, ulica Roja, št. 7, (poleg „Konsumnega društva“) priporoča svojo mesnico.

Josip Štolfa mizaraki mojster, Trst, ulica Belvedere št. 10. — Izvršuje vaškavratna mizaraka dela. 287

Priporočam cenjenemu občinstvu svoj buffet Točim prvovrstno Dreherjevo pivo na pipo, brez aparata, in vaškavratnega vina Trst, ulica Sanità št. 24 (nasproti muzeja Revoltella). Lastnik: JOSIP TOMAŽIČ.

Anton Novak, brivec v Trstu, via Belvedere št. 57, se toplo priporoča cenj. slovenskemu občinstvu za mnogoštevilni obisk. — SVOJI K SVOJIM! 2660

Žganjarna F. Pečenko

se je zopet odprla

v ul. Scala Belvedere št. 1
(prihod iz ulice Miramar).

Priporoča se svojim starim obiskovalcem in obenem cenjenemu občinstvu.

Novo pogrebno podjetje, Trst

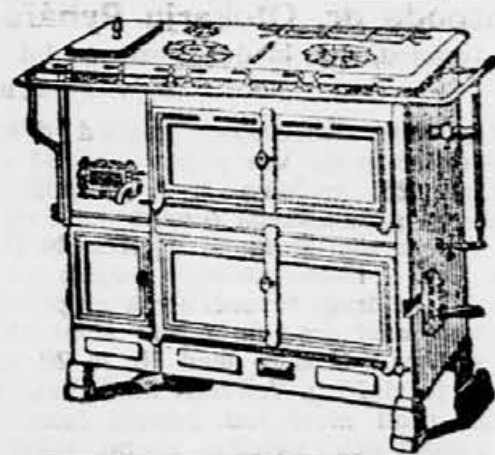
(vogal Piazza Goldoni) - CORSO 47 - (TELEFON št. 14-02.)

Prevoz mrličev na vse kraje

Zastopstvo s prodajo pogrebnih predmetov: J. MRZEK, Opolino št. 170; T. VITEZ v Nabrežini na trgu pri cerkvi; A. JAMSEK, pri Orehu (Noghere); F. BRNETIČ v Škedenju. Zaloga pristnih voščenih sveč lastnega izdelka.

Podjetje bogato preskrbljeno z najnovejšo opremo. Vozovi za veličastne sprejeme z bogato opremo in od najnovejših do najbolj luksuznih. Krasna izbira vencev iz umetnega, cvetja, biserov, kovine in porcelana, krste iz kovine in raznovrstne iz lesa, pajčolan obleke, obuvala itd. — Za poročence, birmance in druge svečanosti bogata izbira raznovrstnih, vencev in cvetlic veščenih in barvanih. — Vsi predmeti so stalno na razpolago. Stalne cene brez konkurence postrežba točna. Nočna naročila se sprejemajo v lastnih prostorih zaloge podjetja ul. Tesa št. 31. telefon 1402. Družabnik in upravitelj M. ŠTIBILJ

Delniška družba Greinitz Trst, Corso 18.

Štedilniki na plin.
Aparati na plin za
kuhanje

odprti in zaprti v vseh
velikostih in vsake
oblike.

== SOLIDNO DELO. ==

Tvorijo največjo gorkoto
z malo uporabo plina.

N. Casile.

Napredek vede!

Najenergičnejše in gotovo se zdravi sifilisa s svetovnim sredstvom

== IORUBIN CASILE ==

Stotine zdravniških potrdil potrjuje, da se uretralna zoženja, prostatitis, uretritis in meh. katarji korenito ozdravijo s **konfeti Casile**

Konfeti Casile urejajo uriniranje, ne da bi bilo treba

rabiti zelo nevarnih čevč (šilinge), popolnoma odpravljajo in ublažujejo pečenje in pogosto uriniranje; edini korenito ozdravijo uretralna zoženja (prostatitis, uretritis, cistitis), mehurske katarje, kamen, neposposobnost za zadrževanje urina, sluzaste tokove itd. — Škatlja konfetijev Casile K 4.—.

Iorubin Casile, najboljša protisifilično in poživljajoče kričastilno sredstvo, ki se uporablja z uspehom proti sifilisu, anemiji, impotenciji, kostoboli, ishlisu, vnetju žil, poltarni maderem, izgubi semena, polucijam, spermatoriji, sterilnosti, neurasteniji, energični razkrojevalci urinske kisline itd. — Škatelca Iorubina Casile K 3-50.

Vbriganec Casile zdravi beli tok, akutna in kronična katarja, vaginitis, uretritis, endometritis, vnetje in ispad maternice itd. — Škatlenica vbriganca Casile K 3-50.

Kdor želi večjih pojasnil, tiskovino itd. naj naslovi dopis na lekarno Lloyd, za g. Casile Trst, ki poda odgovor z obratno pošto zastoj in s vso rezervo. Priznani medicinski izdelki CASILE se prodajajo v vseh akreditiranih lekarnah. — Zaloga v Trstu: Lekarna Lloyd, V. Orologio 1

Vsem : gospodinjam
toplo priporočamo

KOLINSKO CIKORIJO

edino pristni, po kakovosti nadosegljivi slovenski izdelek.

v korist družbi sv.
Cirila in Metoda